

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 17C/395/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514212114
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Tatranská
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2016:7514212114.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie, samosudca JUDr. Oľga Tatranská, v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., IČO: 47 150 513, Šoltésovej 14, Bratislava, zast.: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36 862 711, advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, proti žalovanému: K. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, XXX XX, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, IČO: 42 343 828, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, zast.: JUDr. Monika Marjanovič, advokátka so sídlom v Košiciach, Urbánkova 1562/6, v konaní o zaplatenie 762,82 eura s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 262,52 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 38,27 eura od 18.07.2011 do zaplatenia, 9,5% ročne zo sumy 174,82 eura od 18.08.2011 do zaplatenia, 9,5% ročne zo sumy 49,43 eura od 18.09.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcom rozsahu sa žaloba zamieťa.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 762,82 eura spolu so zákonným úrokom z omeškania odo dňa splatnosti každej faktúry až do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Po zistení, že sa jedná o drobný spor (žalovaná suma neprevyšuje 1.000 eur), a že o veci možno rozhodnúť na základe predložených listín, súd rozhodol bez nariadenia pojednávania a rozsudok verejne vyhlásil dňa 31.05.2016, ktorá okolnosť bola počas zákonnej doby vyvesená na úradnej tabuli súdu i na webe MS SR.

Žalobca v žalobe tvrdil, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovak Telekom a.s. uzavrel so žalovaným zmluvu o pripojení podľa zákona 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zo dňa 27.5.2009, Zmluvu o pripojení zo dňa 27.5.2009, Špecifikáciu k zmluve o pripojení zo dňa 12.4.2011 a Dodatok k zmluve o pripojení zo dňa 18.6.2011. Povinnosťou žalovaného bolo o.i. odoberať služby a platiť za ne riadne a včas vyúčtovanú cenu. V prípade nedodržania zmluvných povinností voči právnenému predchodcovi žalobcu žalovanému vznikla povinnosť uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v Zmluve, resp. jej Dodatku. Účelom tejto pokuty bolo naplniť jej funkciu tým, že zodpovedala paušalizovanej náhrade škody, ktorá veriteľovi vznikne v dôsledku nesplnenia záväzku žalovaného. V uvedenom prípade je to teda sankcia za to, že nesplnil povinnosť riadne a včas uhrádzať

cenu služieb, v dôsledku čoho bolo koncové zariadenie odpojené od elektronickej siete. Riadnym splnením svojich záväzkov by po dobu viazanosti žalovaný postupne splnil svoj záväzok.

Právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanému uvedené služby nasledovnými faktúrami:

- faktúra č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 17.07.2011 na sumu 52,27 eura, pričom žalobca požaduje z tejto faktúry sumu 38,27 eura,
 - faktúra č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 17.08.2011 na sumu 174,82 eura,
 - faktúra č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 17.09.2011 na sumu 49,43 eura,
- Celková suma činí 262,52 eura.

Zmluvnú pokutu v sume 500,30 eura vyúčtoval právny predchodca žalobcu faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 17.10.2011 (čl. 6).

Pohľadávku právneho predchodcu žalobcu, nadobudol žalobca zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2013.

Za účelom preukázania svojich tvrdení a oprávnenosti svojho nároku predložil súdu zmluvu o pripojení zo dňa 27.5.2009 (čl.8) z ktorej súd zistil, že žalovanému bol poskytnutý volací program UNI 20 a na základe ďalšej zmluvy o pripojení z rovnakého dňa, boli žalovanému poskytnuté služby káblovej a satelitnej televízie a bol pripojený k elektronickej sieti v programe Magio Sat Klasik + Internet s TV balíčkami s dobou viazanosti 24 mesiacov, pričom mu bolo poskytnuté aj zariadenie Magio box. Dňa 12.4.2011 bola podpísaná medzi účastníkmi Špecifikácia k Zmluve o pripojení, kde bol upresnený program Magio TV Komplet + internet 2+ s dobou viazanosti 24 mesiacov. Dodatok k zmluve o pripojení zo dňa 18.6.2011 predstavoval aktiváciu zľavy pre program UNI 20, pričom doba viazanosti volacieho balíka UNI 20 bola dohodnutá na 24 mesiacov.

Podľa zmlúv sa žalovaný zaviazal, že po dobu viazanosti (24 mesiacov) nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky, a (okrem iného) že sa nedopustí takého konania, na základe ktorého by žalobcovi vzniklo právo zrušiť zmluvu odstúpením od nej alebo ju vypovedať z dôvodov porušenia povinností zo strany účastníka (žalovaného).

Podľa bodu 10 dodatku sa zmluvné strany „dohodli“, že účastník sa zaväzuje zaplatiť zmluvnú pokutu za nedodržanie doby viazanosti pri zániku Zmluvy o pripojení zo strany alebo z dôvodov na strane účastníka pred uplynutím doby viazanosti alebo v prípade prechodu na volací program s nižším mesačným poplatkom. Za dôvod na strane účastníka sa považuje najmä výpoveď Zmluvy o pripojení alebo odstúpenie od Zmluvy o pripojení na poskytovanie verejnej telefónnej služby zo strany ST počas plynutia dohodnutej doby viazanosti. Zmluvná pokuta pri 24 - mesačnej viazanosti predstavovala sumu 100 eur. Osobitné ustanovenia Špecifikácie k Zmluve o pripojení uvádzajú zmluvné pokuty za porušenie záväzku 24 - mesačnej doby viazanosti užívať službu Magio TV vo výške 299 eur, ako aj doplatok za zrušenie zmluvy o pripojení na službu Magio TV + internet s pevnou linkou vo výške 100 eur.

Žalovaný nezaplatil cenu vyúčtovaných služieb, vyúčtovaných jej faktúrami tak, ako je uvedené vyššie.

Podľa § 43 zákona 610/2003 Z.z účinného od 1.1.2004:

(1) Zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

(2) Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

- (5) Podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník
- b) nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti,
 - e) opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Podľa § 42 Zákona 610/2003 Z.z.:

- (1) Podnik má právo

a) na zaplataenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb,

d) dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu

1. jej zneužívania, a to až do odstránenia jej zneužívania alebo vykonania technických opatrení zamedzujúcich jej zneužívanie,

2. nezaplataenia splatnej ceny za verejnú službu v lehote upravenej vo všeobecných podmienkach, a to až do jej zaplataenia alebo do zániku zmluvy o pripojení; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej telefónnej služby na pevnom mieste pripojenia k sieti možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí dodatočnej lehoty určenej na zaplataenie, upravenej vo všeobecných podmienkach,

(4) Účastník je povinný

a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so všeobecnými podmienkami,

b) platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní,

V súlade s cit. ustanoveniami zákona a predložených listinných dôkazov súd žalobu v rozsahu sumy 262,52 eura titulom dlžoby na cene poskytnutých služieb uznal za dôvodnú a zaviazal žalovaného na jej zaplataenie v súdom určenej lehote.

Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úrok z omeškания, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškания. Výšku úroku z omeškания a poplatok z omeškания ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády 87/1995 Z.z. účinného od 1.1.2009:

(1) Výška úrokov z omeškания je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškания s plnením peňažného dlhu.

(2) Ak sa počas trvania omeškания zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškания je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškание; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Žalobca sa domáhal zákonného úroku z omeškания v sadzbe platnej k prvému dňu omeškания s úhradou každej z nich s t.j. dňom, nasledujúcim po dni splatnosti každej faktúry osobitne, preto súd o počiatku plynutia úroku z omeškания rozhodol v zmysle žaloby .

Žalobca predložil tiež faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.10.2011, splatnú 17.10.2011 na sumu 500,30 eura, ktorou bola žalovanému vyúčtovaná zmluvná pokuta. Žiaden iný obsah z tejto faktúry nevyplýva.

Podľa § 120 ods4 OSP: Súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Všetky zákonom predpísané procesné poučenia, vrátane poučenia podľa § 120 ods. 4 OSP boli účastníkom riadne doručené a to: právnomu zástupcovi žalobcu dňa 05.12.2014 a žalovanému dňa 15.12.2014.

Podľa § 101 ods. 1 O.s.p. sú účastníci povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu. Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné

dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti (§ 153 ods. 1 O.s.p.).

V sporovom konaní sa uplatňuje prejednávací zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nespĺnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 101 a § 120 ods. 1 vety prvej O.s.p., alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej. Pokiaľ nie sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca neunesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu.

V danom prípade žalobca pri uplatňovaní zmluvnej pokuty predložil súdu zmluvy o pripojení, v ktorých je odkaz na výšku zmluvnej pokuty.

Podľa ust. § 544 ods. 1 OZ ak strany dojednanú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikla škoda.

Podľa odseku 2) cit. ust. zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Vo vzťahu k úkonu, ktorým si žalobca zmluvnú pokutu uplatnil, súd udáva, že za každých okolností je vždy treba presne a určito identifikovať, teda opísať povinnosť, ktorej splnenie zmluvná pokuta zabezpečuje. Pri pluralite takto zabezpečených povinností sa navyše vyžaduje, aby oprávnený subjekt presne označil, vo vzťahu ku ktorej porušenie povinnosti sa zmluvnej pokuty domáha. Bez toho totiž nemožno zistiť, či resp. kedy, no hlavne ktorá povinnosť bola porušená, čo je obligatórna podmienka uplatnenia zmluvnej pokuty. Dostatočnosť určenia a zrozumiteľnosť vyjadrenia povinnosti, plnenie ktorej má zmluvná pokuta zabezpečovať, je primárnou podmienkou platnosti dohody o zmluvnej pokute. Presnú špecifikáciu zabezpečovanej povinnosti faktúra, ktorou bola zmluvná pokuta vyúčtovaná, neobsahuje a teda nemožno zistiť, za čo, t.j. za porušenie ktorej povinnosti (v zmluve bližšie neurčenej) si ju žalobca účtuje a dôvody jej uplatnenia nemožno meniť, prípadne až následne identifikovať podľa toho, čo je veriteľa výhodnejšie. Z tohto pohľadu ide u faktúry č. XXXXXXXXXXXX (pri jej posudzovaní z pohľadu právneho úkonu, ktorým bol žalovaný vyzvaný na jej zaplatenie), o neplatný právny úkon podľa § 35 ods. 2 a 3 OZ, podľa ktorého:

(2) Právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

(3) Právne úkony vyjadrené inak než slovami sa vykladajú podľa toho, čo spôsob ich vyjadrenia obvykle znamená. Pritom sa prihliada na vôľu toho, kto právny úkon urobil, a chráni sa dobromyseľnosť toho, komu bol právny úkon určený.

V tejto súvislosti súd poukazuje tiež na rozhodnutie NS ČR 26 Cdo/4836/2007 zo dňa 20.1.2009, podľa ktorého:

Je-li obsah právního úkonu zaznamenaný písemně, určitost projevu vůle (neurčitý projev vůle je sice srozumitelný, avšak nejistý je jeho obsah - jednajícím se nepodařilo obsah vůle jednoznačným způsobem vyjádřit) je dána obsahem listiny, na níž je zaznamenaný; nestačí, že účastníkům smlouvy je jasné, co je předmětem smlouvy, není-li to poznatelné z textu listiny. Určitost písemného projevu vůle je objektivní kategorií a takový projev vůle by neměl vzbuzovat důvodně pochybnosti o jeho obsahu ani u třetích osob.

Zároveň:

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (platného a účinného v čase spísania Zmluvy o úvere spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluvy o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti toho zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Aj podľa rozsudku ESD č. C-618/10 vo veci Banco Español de Crédito c/a Joaquín Calderón cvamino: Vnútroštátny súd nemôže zmeniť obsah nekalej podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom

Po tomto spresnení Súdny dvor po druhé pripomína, že podľa smernice nekalá zmluvná podmienka vložená do zmluvy uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom pre tohto spotrebiteľa nie je záväzná a že zmluva obsahujúca takú zmluvnú podmienku je pre strany naďalej záväzná podľa tých istých podmienok, ak je jej ďalšia existencia možná bez tejto nekalej podmienky. Preto Súdny dvor konštatuje, že smernici odporuje španielska právna úprava, ktorá poskytuje vnútroštátnemu súdu v prípade, že rozhodne o neplatnosti nekalej zmluvnej podmienky, možnosť zmeniť obsah tejto podmienky.

Súdny dvor sa domnieva, že taká možnosť - ak by sa vnútroštátnemu súdu priznala - by mohla odstrániť odstrašujúci účinok pre predajcov alebo dodávateľov spočívajúci v tom, že sa takéto nekalé podmienky voči spotrebiteľovi jednoducho neuplatnia. Preto taká možnosť zaručuje menej účinnú ochranu spotrebiteľov, než je ochrana, ktorá vyplýva z neuplatňovania týchto podmienok. Pokiaľ by totiž vnútroštátny súd mohol meniť obsah nekalých podmienok, predajcovia alebo dodávateľia by sa mohli pokúšať dotknuté podmienky používať s vedomím, že aj keby bolo rozhodnuté o ich neplatnosti, mohol by súd zmeniť zmluvu, takže by týmto spôsobom ostali ich záujmy zabezpečené.

V dôsledku toho sú vnútroštátne súdy pri konštatovaní existencie nekalej zmluvnej podmienky povinné takúto podmienku iba neuplatniť, aby nebola záväzná pre spotrebiteľa, avšak nemôžu zmeniť jej obsah. Zmluva, do ktorej sa vložila zmluvná podmienka, totiž musí v zásade existovať ďalej bez akejkoľvek zmeny okrem odstránenia nekalých podmienok, pokiaľ je jej ďalšia existencia možná v súlade s pravidlami vnútroštátneho práva.

Súd má vedomosť o tom, že zmluvná pokuta u mobilných operátorov bola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku (ktorú nie je možné ani moderovať) viacerými právoplatnými rozsudkami slovenských súdov, čo je napokon podporené tiež judikatúrou ESD (viď aj rozsudok C-618/10). Žalobca nepreukázal, že by zmluvná pokuta bola uzavretá individuálne a prejav, akým bola zmluvná pokuta voči žalovanej uplatnená faktúrou č. XXXXXXXXXXXX je pre jej neurčitost' neplatným právnym úkonom, preto súd žalobu zamietol.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V danom prípade žalobca bol úspešný v pomere 34,41% k pomeru neúspechu 65,59% a teda bol prevažne neúspešný a keďže aj žalovaný v konaní bol čiastočne úspešný, avšak nežiadal priznať náhradu trov konania, súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. súd je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania, uplatnených úspešným účastníkom konania v spore.

Čo sa však týka trov vedľajšieho účastníka konania, ktorý si za vynaloženú právnu pomoc žiadal priznať, súd mu tieto trovy nepriznal. Súd považuje trovy vedľajšieho účastníka za neúčelne vynaložené, pretože vedľajší účastník vo viacerých právnych veciach vstupuje opakovane, permanentne sa opakujúcim takmer totožným podaním, pričom nedisponuje ani so základnými informáciami o danom konaní, iba sa domnieva, že daná právna vec sa dotýka spotrebiteľa.

Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného, a to oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Len na základe skutočností, že žalovaným je spotrebiteľ bez akýchkoľvek vedomostí o predmete a stave konania je nemožné pripraviť sa na zastupovanie v tej - ktorej právnej veci, a teda naplniť podstatu právneho úkonu - príprava a prevzatie zastúpenia. Vedľajší účastník niektoré podania nadbytočne opakuje, bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. (Uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 1Co/254/2013 zo dňa 19.12.2013).

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl. 47 ods. 2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zast. v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zast. advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nálež II. ÚS 78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR) nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zast., ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zast. advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zast. splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa. (Uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 5Co/546/2013 zo dňa 15.07.2014)

V tomto prípade vstúpil vedľajší účastník do konania a vykonal prostredníctvom svojho právneho zástupcu úkony a podania, ktoré sa opakujú v množstve iných, obdobných vecí, súd preto tieto úkony nepovažoval za účelne vynaložené aj s prihliadnutím na rozhodovaciu prax súdov v takýchto veciach, a preto trovy právneho zastúpenia právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na podpísanom súde v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 OSP/ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinná osoba dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.